

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ БАЊА ЛУКА
FACULTY OF PHILOSOPHY BANJA LUKA
Булевар војводе Петра Бојовића бр. 1а, Бања Лука
телефон: 051/322-780, 322-790, 323-080, 323-530
e-mail: fil.fakultet@blic.net

Број: 07/3.100-7/12
Дана: 24.01.2013. године

На основу члана 71. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске», број 73/10) Наставно-научно вијеће Факултета, на сједници одржаној 24.01.2013. године, донијело је сљедећу

О Д Л У К У

о усвајању Извјештаја Комисије за оцјену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације

1.

Усваја се Извјештај Комисије за оцјену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације кандидата мр Бојана Стојнића, под насловом **«ИСТОРИЈА ЗДРАВСТВА У БОСАНСКОЈ КРАЛИНИ (1918-1941)»**.

2.

За ментора се одређује др Ђорђе Микић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци.

3.

Саставни дио ове Одлуке је извјештај Комисије за оцјену испуњености услова кандидата и теме.

4.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Достављено:

1. Именованом
2. Архиви
3. Рачуноводству
4. У досије

ДЕКАН

Проф. др Драго Бранковић

ИЗВЈЕШТАЈ О ОЦЈЕНИ ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу члана 71. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске”, број 73/10) Научно-наставно вијеће Филозофског факултета у Бањалуци, на сједници одржаној 26. јануара 2012. године именовало је Комисију за оцјену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације под називом **«ИСТОРИЈА ЗДРАВСТВА У БОСАНСКОЈ КРАЈИНИ (1918-1941)»**, кандидата мр Бојана Стојнића, у сљедећем саставу:

1. проф. др Ђорђе Микић, редовни професор Филозофског факултета у Бањалуци, председник,
2. проф. др Љубодраг Димић, редовни професор Филозофског факултета у Београду, члан и
3. проф. др Дарко Гавриловић, редовни професор Филозофског факултета у Бањалуци, члан.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

- **Ментор, звање, институција у којој је стекао највиша звања, ужа научна област:**

Проф. др Ђорђе Микић, редовни професор Филозофског факултета у Бањалуци. За професора на Филозофском факултету у Бањој Луци изабран је 1995. године из уже научне области: *Национална историја*.

- **Остали чланови Комисије, звања и институције у којима су стекли највиша научна звања, ужа научна област:**

Проф. др Љубодраг Димић, редовни професор Филозофског факултета у Београду и дописни члан Српске академије наука и умјетности, ужа научна област: *Национална историја*, члан.

Проф. др Дарко Гавриловић, редовни професор Филозофског факултета у Бањалуци, ужа научна област: *Национална историја*, члан.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ, НАУЧНА И СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

БИОГРАФИЈА

Мр Бојан Стојнић је рођен 26. фебруара 1978. у Бањалуци. Основну школу и Гимназију завршио је у Бањалуци. На Филозофском факултету у Бањалуци, Одсјек за историју, дипломирао је 2001. године. На истом факултету у Бањалуци одбранио је 11. фебруара 2010. магистарски рад под насловом *Штампа, штампари и књижари у Босанској Крајини (до 1941)*. Од 19. фебруара 2002. стално је запослен у Архиву Републике Српске прво на радном мјесту вишег стручног сарадника – архивисте у Одјељењу за научноистраживачки рад, а затим од јануара 2010. на радном мјесту помоћника директора Архива. Учествовао је на више домаћих и међународних савјетовања, конгреса, научних и стручних скупова. Завршио је Јесењу архивску школу (IIAS Autumn Archival School) у организацији Међународног института за архивске науке Трст – Марибор (Трст, 2008, 2009, 2010 и 2011).

Предсједник је управних одбора Удружења архивских радника Републике Српске (од 3. децембра 2012) и Архивистичког удружења Босне и Херцеговине (од 5. маја 2011). Члан је редакција Удружења архивских радника Републике Српске, Архивистичког удружења Босне и Херцеговине, Архива Републике Српске, те часописа *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске* и *Гласник архива и Архивистичког удружења Босне и Херцеговине*. Учествоје у раду бројних стручних комисија. Сарадник је бројних стручних и научних часописа.

Објавио је двије књиге, више стручних и научних радова и приказа из области историографије и архивистике. Аутор је више изложби архивских докумената. Бави се претежно изучавањем историје Босанске Крајине у другој половини XIX и првој половини XX вијека. Говори енглески и њемачки језик.

**БИБЛИОГРАФИЈА
ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА
мр Бојана Стојнића**

I КЊИГЕ

1. *Штампа и штампарије у Бањалуци (до 1941)*, Удружење архивских радника Републике Српске [и] Архив Републике Српске, Бања Лука 2006, 218 стр.
2. *Љекарска комора Врбаске бановине 1929–1941* (коаутор), Удружење архивских радника Републике Српске, Бањалука 2012, 257 стр.
3. *Народна скупштина Републике Српске 1991–2011*, Фотомонографија (коаутор), Народна скупштина Републике Српске, Бањалука 2012, 161 стр.

II КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

1. *Народна скупштина Републике Српске 1991–2011*, Каталог изложбе (коаутор), Народна скупштина Републике Српске, Бањалука 2011, 38 стр.

III НАУЧНИ РАДОВИ

1. *Светислав-Тиса Милосављевић и пољопривреда Врбаске бановине*, у: *Светислав-Тиса Милосављевић: Зборник радова са Округлог стола одржаног у Бањалуци 16. октобра 2004. године*, Институт за историју Бањалука, Бањалука 2005, стр. 93–111,
2. *Штампарија "Глас Крајине" д.д. у Бањалуци 1919–1937*, у: *Архив*, Часопис Архива Србије и Црне Горе, Београд 2008, год. IX, бр. 1–2, стр. 50–58
3. *Štamparija Srca Isusova (Turpis Sacratissimi Cordis Jesu) 1879–1945*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 227–235,
4. *О такозваним "лијевим скретањима" у Комунистичкој партији Југославије 1941–1942*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 377–411,
5. *Штампарија и књижара "Звонимир Јовић" у Бањалуци 1928–1945*, у: *Гласник архива и Архивистичког удружења Босне и Херцеговине*, Сарајево 2009, XXXIX/2009, стр. 282–285,
6. *Књижара и штампарија породице Угреновић*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 281–284,

7. *Ortopedski zavod "Marija Zvijezda" (1915–1923)*, u: *Glasnik arhiva i Arhivističkog udruženja Bosne i Hercegovine*, Sarajevo 2011, XLI/2011, str. 200–203,
8. *Оснивање Лјекарске коморе Врбаске бановине*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2012, год. IV, бр. 4, стр. 191–196

IV СТРУЧНИ РАДОВИ

1. *Valorizacija i kategorizacija arhivske građe*, у: *Glasnik arhiva i Društva arhivskih radnika Bosne i Hercegovine*, Društvo arhivskih radnika Bosne i Hercegovine, Sarajevo 2004, XXXVI/2000-01, str. 92–101,
2. *Архивски фондови и збирке у Архиву Републике Српске*, у: *Зборник радова / Први конгрес архивиста Босне и Херцеговине*, Архив Босне и Херцеговине и Архивистичко удружење Босне и Херцеговине, Сарајево 2006, стр. 53–57.
3. *Сто година бањалучке штампе (фелтон у 16 бројева)*, у: *Глас Српске*, Бањалука 13–31. јул 2006,
4. *Сто година Кочићеве Отаџбине*, у: *Отаџбина*, Гласило Срба из Србије, Српске, Црне Горе, Српске Крајине и расејања, Удружење Срба Крајишника у Београду, Београд, јун 2007, бр. 6, стр. 27–29,
5. *55 godina Arhiva Republike Srpske (1953–2008)*, у: *Nezavisne Novine*, Banjaluka, 20. aprila 2008, br. 3.486, str. 33,
6. *Педесет пет година архивске дјелатности на простору Републике Српске 1953–2008*, у: *Архив*, Часопис Архива Србије и Црне Горе, год. IX, Београд 2008, бр. 1–2, стр. 151–153,
7. *Краљевска банска управа Врбаске бановине (историјат ствараоца и приказ организације архивског фонда)*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 25–35,
8. *Библиографија Историјаског зборника, часописа Института за историју у Бањалуци*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 623–643,
9. *Banski sanitetski savjet u Banjaluci*, у: *KOD, Časopis Komore doktora medicine Republike Srpske*, Banjaluka 2011, god. X, br. 25, str. 33–34,
10. *Ljekarska komora Drinske banovine 1929–1941*, у: *KOD, Časopis Komore doktora medicine Republike Srpske*, Banjaluka 2011, god. X, br. 26, str. 72–73,
11. *Zakon o arhivskoj djelatnosti Republike Srpske*, u: *Glasnik arhiva i Arhivističkog udruženja Bosne i Hercegovine*, Sarajevo 2011, XLI/2011, str. 39–46,

V ПРИКАЗИ, КРИТИКЕ, ОЦЈЕНЕ И МЕДИЈСКО ПРЕДСТАВЉАЊЕ

1. *Изабрана дјела академика Милана Васића*, у: *Гласник архива и Архивистичког удружења Босне и Херцеговине*, Архивистичко удружење Босне и Херцеговине, Сарајево 2007, XXXVII–XXXVIII / 2002-2003, стр. 442–445,
2. *Извјештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије (август-децембар) 1930 године*, књ. 1. Приредили: Нада Петровић, Саша Илић, Увод: проф. др Милан Ристовић, (Београд: Архив Србије и Црне Горе, 2005) XIV + 298 стр. и *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1931. годину*, књ. 2. Приредили: Нада Петровић, Јелена Бакић, Предговор: др Момчило Павловић, (Београд: Архив Србије и Црне Горе, 2007) XII + 527 стр, у: *Прилози Института за историју у Сарајеву*, Сарајево 2008, бр. 37, стр. 300–303,
3. Душан Јончић, др Гојко Маловић, Саша Илић, Нада Петровић, *Водич кроз збирке*. Београд: Архив Србије и Црне Горе, 2007, 193 стр, у: *Прилози Института за историју у Сарајеву*, Сарајево 2008, бр. 37, стр. 295–300,
4. Братислав Теиновић, *Хладно оружје из османско-турског периода у Музеју Републике Српске*, каталог музејске збирке I, Музеј Републике Српске, Бања Лука 2008, стр. 187, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, година I, број 1, Бањалука 2009, стр. 527–529,
5. *Међународни научни скуп поводом стоте годишњице анексије Босне и Херцеговине*, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 531–533,
6. *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1932. годину*, књ. III, Приредила: Нада Петровић, Предговор: проф. др Предраг Симић, (Београд: Архив Србије и Црне Горе, 2008) XV + 487 стр, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 535–537,
7. Родољуб Чолаковић, *Дневник 1971–1972*, приредио: академик Здравко Антонић, Академија наука и умјетности Републике Српске [и] Музеј Семберије Бијељина, Бањалука – Бијељина 2008, стр. 445, у: *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске*, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 543–547,
8. *Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, година I, број 1, Бањалука: Удружење архивских радника Републике Српске, 2009, 582 стр*, у: *Гласник архива и Архивистичког удружења Босне и Херцеговине*, Сарајево 2009, XXXIX/2009, стр. 309–310,

9. *Архив, часопис Архива Југославије, год. X, бр. 1–2, Београд 2009, стр. 216, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 579–580,*
10. *Glasnik arhiva Slavonije i Baranje, Državni arhiv u Osijeku, br. 10, Osijek, rujanj 2009, str. 514, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 585–586,*
11. *Prilozi, Institut za istoriju u Sarajevu, br. 38, Sarajevo, 2009, str. 372, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 581–582,*
12. *Гласник архива и Архивистичког удружења Босне и Херцеговине, књ. XXXIX, Сарајево 2009, стр. 335, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 575–578,*
13. *Грађа Архива Босне и Херцеговине, год. I, бр. 1, Сарајево 2009, стр. 354, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 583–584,*
14. *Zoran S. Mačkić, Banjalučki šahovski klub – Spomenica 1926–1940, Drugo dopunjeno izdanje, Udruženje arhivskih radnika Republike Srpske, Banjaluka 2009, str. 291, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2010, год. II, бр. 2, стр. 557–558,*
15. *Архив, часопис Архива Југославије, год. XI, бр. 1–2, Београд 2010, стр. 192, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2012, год. IV, бр. 4, стр. 433–435,*
16. *Bosna i Hercegovina u vreme raspada SFRJ 1990–1992., tematska zbirka dokumenata, priredio: dr Kosta Nikolić, Beograd 2011, str. 312, у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2012, год. IV, бр. 4, стр. 455–456.*

VI IN MEMORIAM

1. *Академик Здравко Антонић (1934–2009), у: Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, Бањалука 2009, год. I, бр. 1, стр. 578–579.*

2. ЗНАЧАЈ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

• Значај истраживања

Значај истраживања огледа се у чињеници што се докторска дисертација бави проучавањем процеса који је слабо истражен у нашој историографији. Током вишегодишњег проучавања прошлости Босне и Херцеговине у XIX и XX вијеку, јавила се идеја о детаљнијем и свесрднијем проучавању историје здравства у Босанској Крајини (1918–1941).

У историографији о здравству у Босанској Крајини између два свјетска рата нема ништа написано осим неколико чланака и текстова, које су написали љекари и публицисти без коришћења релевантних историјских извора, научне и стручне литературе.

Досадашња истраживања показала су да је докторску дисертацију под насловом "Историја здравства у Босанској Крајини (1918–1941)" могуће написати на основу богате архивске грађе, објављених и необјављених извора, штампе (новина, листова и часописа) и релевантне литературе.

Израдом докторске дисертације под насловом "Историја здравства у Босанској Крајини (1918–1941)" био би истражен један значајан проблем из наше националне историје.

• Преглед истраживања

Истраживање ове теме је двоструко. Њиме ћемо конкретно одредити шта истражујемо и који су садржаји ове теме. Истраживањем ће бити обухваћене: здравствене прилике на територији Босанске Крајине, здравствене установе (болнице, апотеке, Ортопедски завод у Бањалуци, Бактериолошка станица у Бањалуци, домови народног здравља, Хигијенски завод у Бањалуци, сеоске амбуланте, здравствене станице), установе у здравственој служби (Среска болесничка благајна у Бањалуци, Црвени крст, Окружни уред за осигурње радника Бањалука, Дјечије опоравилиште на Озрену, Љекарска комора Врбаске бановине, Бански санитетски савјет, Убошки дом у Бањалуци, Раднички азил у Бањалуци, Дјечије обданиште у Бањалуци, Дом старца и старица у Бањалуци, Дјечији дом са школом за домаћице у Бањалуци, Бановински дјечији дом у Бањалуци и бање), те знаменити љекари и остали здравствени радници Босанске Крајине.

- **Радна хипотеза са циљем истраживања**

Радна хипотеза са циљем цјелолокупног истраживања полази, прије свега, од до сада у науци слабо истражених чињеница, које се у докторској дисертацији разрађују на доста широкој основи. У нашој историографији нема студија или већих научних радова у вези са историјом здравства у Босанској Крајини за вријеме Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца/Југославије. Постоје радови, који бавећи се другим темама из ове области дотичу и питања историје здравства у Босанској Крајини.

Здравствене прилике, дравствено-хигијенске и социјално-хумане установе у Босанској Крајини развијале су се у складу са друштвено-политичким, просвјетно-културним и хуманим приликама у државама у чијем склопу и државноправном оквиру су биле, окупаторском заосталом турско-османском и развијеном окупатору и колонизатору Аустроугарској у Босни и Херцеговини и на Балкану уопште. Сви ријетки напредни кораци Турске у Босни и Херцеговини, било економски, просвјетни, културни, хумани који су се јавили средином XIX вијека почивали су на друштвеним реформама турских султана, које су донијеле напредак поробљених хришћанских народа и довеле до образовања на његовом челу израстајући слој трговаца, занатлија, културно-просвјетни слој прегалаца свештеника, учитеља, професора, али и рудиментарних здравствених, социјално-хуманих представника који су се регрутовали из редова Јевреја, Јермена и Грка који су често били нешколовани и школовани. У свему овоме преломни моменат, захваљујући већем школовању, напретку технике и технологије стиже у Босну и Херцеговину са аустроугарском окупацијом 1878, која је трајала до краја Првог свјетског рата 1918. године. Са одласком Аустроугарске и стварањем нове југословенске државе сви ови процеси у крјиушком здравству и установама у његовој служби су коракнули напријед и у квалитету и у квантитету, и трајаће, иако разорени у усташкој Независној Држави Хрватској све до новог квалитета и квантитета у обновљеној социјалистичкој Југославији.

И у турском времену и почетном времену аустроугарске окупације здравство у Босни и Херцеговини, па и у Босанској Крајини, почивало је на војној бризи и потреби. Већу појаву турских војних љекара у Бањалуци и Босанској Крајини наметнуо је српски устанак и борбе с Турцима у устанку 1875–1878. године, како би лијечили турске рањене војнике, што је карактеристично и за ново аустроугарско доба одмах послје окупације усљед борбе њене војске са бањалучким муслиманима и Турцима 1878. године, када је било поред њене погибије и њеног рањавања. Да иронија буде већа и рањеним Турцима у устанку и рањеним Аустријанцима болница је била заједничка у просторијама затворене бањалучке Пелагићеве богословије. У односу на почетне љекаре у турском времену, који су мање-више били травари, у аустроугарском и почетном и каснијем

времену љекари су били школовани, посебно војни. Разлика је била између турског и аустријског почетног времена и у квалитету здравствених установа и лијекова за које је уређена права апотека, коју су водили школовани апотекари.

У односу на турско вријеме у аустроугарском раздобљу у служби болнице и апотеке, као и здравства у цјелини, образовано је низ хигијенских и социјално-хуманих установа, као што су Среска болесничка благајна 1909, Црвени крст 1914, Ортопедски завод "Марија Звијезда" 1915. године. Све ово почевши од болнице у Бањалуци добило је пунији и модернији замах у новооснованој Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца 1918, односно Краљевини Југославији од 1929. до 1941. године. У Краљевини СХС (Југославији), поред болнице у Бањалуци, ничу нове болнице у Босанској Крајини (Бихаћу, Дервенти, Босанском Новом, Цазину, Прњавору, Кључу, Котор Вароши, Босанком Петровцу, Мркоњић Граду, Босанком Грахову, Гламочу, Грачаници, Санском Мосту, Приједору, Јајцу, Босанској Градишци, Босанској Дубици), али и нове установе, као што су: Окружни уред за осигурање радника Бањалука, Бактериолошка станица у Бањалуци, домови народног здравља у Бањалуци, Бихаћу, Босанској Градишци, Добоју и Јајцу, Дјечије опоравилиште на Озрену, Хигијенски завод у Бањалуци, Љекарска комора Врбаске бановине, Бански санитетски савјет, Убошки дом у Бањалуци, Раднички азил у Бањалуци, Бановинско дјечије обданиште у Бањалуци, Дом старца и старица у Бањалуци и Дјечији дом са школом за домаћице у Бањалуци и др. Неке од ових здравствених установа задржала је усташка НДХ власт.

У различитим временима на подручју Босанске Крајине лијечене су различите болести. У турском раздобљу највише је у временским круговима владала куга. Од успостављања болница оне су са својим здравствено-хигијенским и социјално-хуманим установама лијечиле највише сифилис, туберкулозу, лепру, трахом, фавус, разна гљивична обољења, а посебно инфективне болести, као што су колера, вариола, трбушни тифус, дизентерија, шарлах, дифтерија, која је била најраширенија код дјеце. Од памтивјека су харале велике богиње. У Бањалуци су заразне болести обиљежиле град силним муслиманским гробљима.

Како су се државе и режими увијек по правилу мијењали ратовима и револуцијама, почевши од турске најезде, преко аустроугарске, старојугословенске и усташке власти, тако су се умножавале болести и јављали нови лијекови и нови љекари. Историја је забиљежила значајну лепезу љекара у Бањалуци и Босанској Крајини, почевши од др Арлина Ермена, преко др Ејуба Мујезиновића до најзначајнијег др Душана Мушкатиновића. Сви они са свим здравственим установама и у свим друштвено-правним оквирима нису у Бањалуци савладали и сузбили све болести и лијечили све болесника усљед честих зараза и народне заосталости и немара.

- **Материјал и метод рада**

Архивска грађа на којој кандидат изграђује своју дисертацију налази се у највећој мјери у неколико архивских институција у Републици Српској (Бањалука), Босни и Херцеговини (Сарајево, Бихаћ), Србији (Београд) и Хрватској (Загреб). Ријеч је о разноврсној и бројној архивској грађи, која се налази у фондовима и збиркама:

- *Архива Републике Српске у Бањалуци:*
 1. Kreisbehörde Вањалука (1878–1918),
 2. Окружна област Бањалука (1918–1922),
 3. Градско поглаварство Бањалука (1918–1941),
 4. Грађевинска секција Бањалука (1919–1929),
 5. Велики жупан Врбаске области (1923–1929),
 6. Среско начелство Бањалука (1929–1941),
 7. Краљевска банска управа Врбаске бановине (1929–1941),
 8. Градско поглаварство Бањалука (1941–1945),
 9. Велика жупа Сана и Лука (1941–1945),
 10. Хрватски Црвени криж – Жупски одбор Бањалука (1941–1945),
 11. Збирка плаката (1899–2011),
 12. Збирка варија (1918–1987),
 13. Збирка фотографија (1875–),
 14. Збирка досијеа истакнутих личности (1878–1945),
- *Архива Унско-санског кантона у Бихаћу:*
 15. Окружна област Бихаћ (1918–1922),
 16. Велики жупан Бихаћке области (1923–1929),
- *Архива Југославије у Београду:*
 17. Министарство народног здравља Краљевине Срба Хрвата и Словенаца (1918–1929),
 18. Министарство социјалне политике и народног здравља Краљевине Југославије (1929–1941),
 19. Президијум Народне скупштине ФНРЈ (1943–1957),
 20. Савјет за народно здравље и социјалну политику Владе ФНРЈ (1951–1953),
 21. Министарство народног здравља ДФЈ (ФНРЈ) (1945–1946),
 22. Комитет за заштиту народног здравља ФНРЈ (1945–1951),
- *Архива Босне и Херцеговине у Сарајеву:*
 23. Земаљска влада за Босне и Херцеговину (1879–1918),
 24. Здравствени одсјек Министарства народног здравља Сарајево (1919–1923),
 25. Инспекторат Министарства народног здравља Босне и Херцеговине Сарајево (1924–1928),

26. Министарство народног здравља Народне Републике Босне и Херцеговине (1945–1951),
 27. Савјет за народно здравље и социјалну политику Народне Републике Босне и Херцеговине (1951–1956),
 28. Управа бања и лијечилишта Народне Републике Босне и Херцеговине (1946–1952),
 29. Институт за здравство и просвјетивање Сарајево (1946–1952),
 30. Завод за здравствену заштиту Босне и Херцеговине (1965–1975),
 31. Републички секретаријат за здравствену заштиту Босне и Херцеговине (1965–1980),
 32. Републички комитет за здравствену и социјално заштиту Босне и Херцеговине 1982/1986
- *Хрватског државног архива у Загребу:*
33. Министарство здравства и удружбе НДХ (1941–1945),
 34. Равнатељство усташког редарства, Жидовски одсек НДХ (1941–1942),
 35. Министарство народног здравља НР Хрватске (1945–1951),
 36. Хигијенски завод са Школом народног здравља (1941–1945),
 37. Уред за подржављени иметак, Министарство државне ризнице, Одјел за новчарство, државну имовину и навјере (1941–1945),
 38. Жупска редарствена област НДХ (1941–1945),
 39. Хрватска лијечничка комора Загреб (1941–1945).

Метод рада израде докторске дисертације заснива се на методологији историјских истраживања, уобичајених у историјској науци, односно, на хеуристичком истраживању необјављених архивских извора, анализи, обради и тумачењу објављених историјских извора, мемоарске грађе и консултацији и тражењу ослонаца у постојећој релевантној литератури и њеним достигнућима, односно њеном цитирању и навођењу, коју је кандидат прикупљао током свога дугогодишњег истраживања и проучавања историје Босне и Херцеговине у другој половини XIX и првој половини XX вијека.

• **Научни допринос истраживања**

Предложена тема, како у нашој а тако и у иностраној историјској науци, није у већим размјерама истраживана. Већина аутора која се бавила проучавањем историје здравства у Босанској Крајини између два свјетска рата, није никада дубље научно и шире синтетски радила на овој теми. Ово истраживање требало би да открије мјеродавне податке и свједочанства о развоју здравства у Босанској Крајини, као и да утврди чињенице о којима свједоче, да их вреднује и повеже, те да на основу њих изврши научно и критичко објелодањивање научној јавности.

3. ОЦЈЕНА И ПРИЈЕДЛОГ

- **Кратка оцена о научним и стручним квалификацијама кандидата тј. о његовим способностима да приступи изради докторске дисертације**

Из података наведених у биографији кандидата мр Бојана Стојнића, види се да је кандидат успјешно завршио магистарске студије на Филозофском факултету у Бањалуци из области Историја Југославије. До сада је објавио двије књиге и више стручних и научних радова у стручним и научним часописима, учествовао на неколико стручних и научних скупова. Његове књиге и радови (научни и стручни), углавном, третирају проблематику историју Босне и Херцеговине у другој половини XIX и првој половини XX вијека.

Комисија сматра да је кандидат научно и стручно квалификован, тј. способан, да приступи изради докторске дисертације на тему "Историја здравства у Босанској Крајини (1918–1941)".

- **Научна или практична оправданост предложених истраживања и резултата који се могу очекивати**

Разумљиво је да ће се рад заснивати на истраживачким методама уобичајеним у историјској науци. То се прије свега односи на проналажење архивске и библиотечке грађе, њено студирање, као и коришћење релевантне историографске литературе.

Тешко је унапријед претпоставити резултате докторске дисертације, осим очекивања да ће кандидат добијене резултате на основу истраживачке методологије уобичајене у историјској науци, на најбољи могући начин истражити, критички обрадити и презентовати широј научној јавности.

- **Мишљење о предложеној методи истраживања**

Приликом израде докторске дисертације кандидат ће углавном користити необјављену и објављену архивску грађу, дневнике, мемоаре, путописе, новине и часописе који су излазили у првој половини XX вијека, те релевантну историографску литературу (монографије, књиге, чланке и расправе), а код израде рада примјениће више метода, од којих ће, свакако, доминантан бити историјски.

Прва фаза истраживања усмјерена је ка проучавању доступне литературе везане за ову проблематику. Друга фаза подразумијева свеобухватно и детаљно

сагледавање архивске грађе и периодике. На крају, као што је и уобичајено, услиједиће синтетичко уобличавање резултата истраживања.

Овакав метод рада сматрамо прихватљивим за израду предложене докторске дисертације.

- **Приједлог са образложеном оцјеном о подобности теме**

Тема "Историја здравства у Босанској Крајини (1918–1941)" прецизно обухвата све аспекте једног веома значајног сегмента историје Босне и Херцеговине у првој половини XX вијека, чији су хронолошки оквири јасно омеђени већ самим насловом.

Како ово питање у историјској науци није у довољној мјери истражено, а поготово што о овој теми не постоји већи научни рад, нама као Комисији даје се за право да закључимо и да предложену тему сматрамо у потпуности прихватљивом за истраживање и научно објелодањивање.

- **Приједлог са образложеном оценом о подобности кандидата**

Кандидат мр Бојан Стојнић је са успјехом завршио магистарске студије на Филозофском факултету у Бањалуци. Интересовање за научни рад испољио је кроз низ научних радова објављених у еминентним часописима везаним за историографију и архивистику у Републици Српској, Босни и Херцеговини и Србији. Његови научни радови односе са на период друге половине XIX и прве половине XX вијека (политичка историја, културна историја, привредна историја, историја пољопривреде и здравства...), док се стручни радови односе, углавном, на архивистику. Поред наведеног, кандидат је након завршених магистарских студија учествовао и на неколико научних и стручних скупова и конгреса.

Сагледавши све наведено, Комисија сматра да кандидат мр Бојан Стојнић испуњава све научне и законске основе да приступи изради докторске дисертације под називом "Историја здравства у Босанској Крајини (1918–1941)".

У Бањалуци, 10. децембра 2012. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

ПРЕДСЈЕДНИК КОМИСИЈЕ

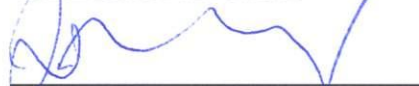
Проф. др Ђорђе Микић
(Филозофски факултет у Бањалуци)

ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Проф. др Љубодраг Димић
(Филозофски факултет у Београду)

ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Проф. др Дарко Гавриловић
(Филозофски факултет у Бањалуци)